

VIURE L'ADVENT: ORIENTACIONS PRÀCTIQUES

L'Advent dóna un matís nou a totes les pràctiques de la vida cristiana.

1. Bíblia

El Jesús que esperem es la Paraula feta home. Deixa't endur, ja des d'ara, per la força de la Paraula. Escolta-la i medita-la amb més intensitat que mai. Creu en el poder que té de transformar-te. Adora-la com per preparar-te a adorar Jesús nat. Que la Paraula es faci carn en tu.

2. Litúrgia

Obre't al missatge dels tres grans predicadors de l'Advent, que la litúrgia ens fa sacramentalment presents:

* Isaïes, testimoni de la santedat i la majestat de Déu, però alhora predicador dels mitjans humils per a salvar-nos. Complementarietat entre Is 6 (transcendència, tres vegades Sant) i Is 7 (immanència, Déu amb nosaltres. Que et conforti Isaïes II, "llibre de al consolació d'Israel"). Que Isaïes III t'ajudi a superar tot desànim.

** Joan Baptista, l'home de Déu recte i sincer, predicador de la conversió al Senyor que ve. El Precursor: qui és per a mi precursor de Jesús? Per a qui puc ser jo precursor? Humil: "convé que ell creixi i jo minvi". No exigeix heroïsmes, sinó complir els deures d'estat o professió (Lc 3,10-14). "Molts jueus van creure en Jesús, perquè deien: Joan no va fer cap miracle, però tot allò que va dir d'aquest, era veritat" (Jo 10,41).

*** Maria. Desembre (més que maig) és el mes de Maria. Una devoció mariana plenament orientada a Jesús, no com una religió paral·lela. Tal com Maria mateixa

va viure sempre orientada vers el seu Fill. Procura creure, com Maria en els mesos que precedeixen el naixement, que una vida divina batega dins meu. Comparteix la riquesa i la pobresa de Maria. Prega demanant allò mateix que ella devia demanar.

3. Eucaristia

Fes de cada "advent" (vinguda) eucarística la millor preparació per a la de l'endemà. Una eucaristia és Jesucrist preparant en mi la seva pròpia vinguda. Rep cada comunió com un Advent, alhora humil com el de Betlem i gloriós com la vinguda gloriosa.

Fins al dia 16 presta especial atenció als elements escatològics de la missa, tant lectures pròpies com l'ordinari de la missa (aclamació de després de la consagració, pàrenostre i el seu embolisme, invitació abans de combregar, mal traduïda: "Feliços els convidats a les noces de l'Anyell").

Des del dia 17, remarca els textos que parlen de la proximitat del Salvador. Una proximitat que ja t'ha d'omplir de joia: el Senyor que el diumenge I d'Advent contemplàvem com a jutge de cel i terra, ara ens disposem a rebre'l com la cosa més inofensiva i indefensa imaginable, un infant acabat de néixer.

4. Penitència

L'Advent és temps de conversió, però joiosa i esperançada. És el to que ha de prendre en aquest temps el sagrament de la conversió. El sagrament de la penitència sempre és "conversió" = "girar-se" (a Déu), però ara és girar-se al Senyor que ve a salvar-nos. Celebració comunitària: tota l'Església es purifica per a rebre degudament el Messies. Celebració individual: revisió personal, en recerca de la voluntat

de Déu i amb el desig d'aplanar muntanyes i replenar les valls.

5. Pregària

És temps de pregària insistent, com la vídua importuna. Sense parar. Recorda els salms del "Fins quan?". Del parenostre, subratlla la 2ª petició, de la vinguda del Regne. Demanar-la suposa desitjar que desapareguin els impediments del Regne: els del món, els de l'Església, els meus. Què s'oposa, en mi, a la plenitud del Regne? Però no sols oració de petició: també contemplació del misteri de l'Encarnació.

6. Silenci

"Hi ha un temps per callar i un temps per parlar" (Eclesiastès). Advent és temps d'especial recolliment i silenci. Com Maria, que ho meditava tot en el seu cor. "Jesucrist és la Paraula nascuda del silenci del Pare" (Ignasi d'Antioquia). "Silenci, àngel potent / missatger entre Déu i el nostre pensament" (Carles Riba, Estances). Reacciona contra el bombardeig de paraules escrites, sentides i visuals que ens bombardegen. Que no ofeguim la paraula interior i la que ve de Déu. Silenci exterior: guarda aquests dies una major austeritat en els mitjans de comunicació. Silenci interior: apaga la TV de la imaginació. Aprofita els moments de "silenci sagrat" de la missa i de la Litúrgia de les Hores.

7. Ascesi

Priva't d'alguna petita cosa per esperar amb major desig el Nadal, tot marcant la diferència dels temps. Algun detall que faci que no et sentis del tot ple i satisfet, com si res no et manqués. El qui ja ho té tot, no espera res ni ningú: una petita privació material et farà adonar de les coses espirituals que et falten. Que et faci sentir més pobre, que enriqueixi algú del teu voltant, ja que per l'Encarnació Jesucrist, "essent ric, es va fer pobre per nosaltres per enriquir-nos amb la seva pobresa" (2 C 8,9).

8. Unificar les esperances

Repassa què esperes, quines il·lusions tens, de què o per a què vius, què et motiva, què em quedaria si perdés tal o tal il·lusió actual. Distingeix "l'esperança" (teològica, que té Déu per objecte i per fonament) de "les esperances" (humanes).

Cal tenir il·lusió i esperances (i sobretot no ofegar les il·lusions dels altres), però aquest és un temps propici per analitzar-les críticament i confrontar-les amb "l'esperança": descartar les que hi són contràries i, les que no s'hi oposen, subordinar-les i jerarquitzar-les a allò que és més important.

9. Déu és Déu

Segurament comences cada Advent (i cada Quaresma) amb bona voluntat i grans desigs, però quan t'acostes al final et sembla que no has fer res, que estàs igual que al principi. No oblidis que en la vida espiritual sempre és molt més important el que Déu et fa a tu que no el que tu facis a Déu. Déu és Déu. Nosaltres no ens el fabriquem a base d'autosuggestió, voluntarismes o esforços mentals, ni tampoc amb les nostres obres. L'Advent és Déu que ve a nosaltres, no nosaltres que anem a Déu. Si ens haguéssim de confiar del que nosaltres fem, ben poca seguretat tindríem. Tot el que nosaltres hem de fer és disposar-nos a rebre el seu do, que no rellisqui per falta d'atenció o d'acollida nostra. Potser arribaràs al final d'aquest Advent amb la sensació que aquestes quatre setmanes han passat en va i que estàs igual o pitjor que en començar-lo, però el Senyor, en un sol instant, la vigília de Nadal, en un moment de la missa del gall, és capaç de fer irrupció tumultuosa en el teu cor i omplir-lo de la pau i el goig de la seva presència. Si succeeix així, reconeix que tu no l'has "fabricat", sinó que ell se t'ha donat gratuïtament. I si no... espera l'Advent de l'any que ve.